

Belastingdienst

Handreiking privégebruik auto

1 Inleiding

Als een werkgever aan zijn werknemer een auto ter beschikking stelt, geldt een bijzondere regeling: de regeling voor privégebruik auto (ook wel: de forfaitaire bijtelling privégebruik auto, of het autokostenforfait). Deze regeling is opgenomen in artikel 13bis van de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB).

Doel handreiking

De vraag of een werkgever aan zijn werknemer een auto ter beschikking heeft gesteld is soms niet eenvoudig te beantwoorden. Hiervoor biedt deze handreiking hulp, in aanvulling op het Handboek loonheffingen. Verder bevat deze handreiking suggesties, aanwijzingen en enkele branche-afspraken. Deze handreiking heeft als doel werkgevers te helpen zelfstandig hun verplichtingen na te komen, zonder onnodige afstemming met de Belastingdienst.

Inhoud

Paragraaf 1 Inleiding

Paragraaf 2 Wanneer stelt een werkgever een auto ter beschikking aan zijn werknemer?

Paragraaf 3 Verbod op privégebruik van een ter beschikking gestelde auto

Paragraaf 4 Bijtelling privégebruik auto voor de autobranche

De eerste drie paragrafen hebben algemene werking, de laatste ziet op specifieke situaties

2 Wanneer stelt een werkgever een auto ter beschikking aan zijn werknemer?

Terbeschikkingstelling van een auto aan een werknemer houdt in dat de werknemer voor kortere of langere tijd de feitelijke macht over de auto uitoefent of kan uitoefenen. Dit betekent dat de werknemer niet alleen de mogelijkheid heeft de auto te (laten) besturen, maar ook kan bepalen voor welke doeleinden hij de auto gebruikt. Blijft de feitelijke beschikkingsmacht over de auto bij de werkgever, dan is geen sprake van een aan de werknemer ter beschikking gestelde auto. De feitelijke beschikkingsmacht blijft bij de werkgever als de werknemer de auto alleen kan gebruiken voor een gerichte opdracht van de werkgever.

De vraag wie de feitelijke beschikkingsmacht heeft wordt materieel beantwoord. Dat wil zeggen dat niet zozeer de formele aspecten van belang zijn, maar dat het gaat om de realiteitswaarde van wat partijen zijn overeengekomen en om de feitelijke uitvoering daarvan.

De werkgever zal zich aan de hand van de feiten en omstandigheden afvragen of een werknemer gebruik maakt, of kan maken, van een ter beschikking gestelde auto wat leidt tot een bijtelling privégebruik auto. Met andere woorden, de werkgever beoordeelt of de werknemer al dan niet de feitelijke beschikkingsmacht over de auto heeft. In veel gevallen zal duidelijk zijn dat de werknemer die gebruik maakt van een hem ter beschikking gestelde auto ook de feitelijke beschikkingsmacht over de auto heeft. Er zijn ook situaties die minder helder zijn. Bij de beoordeling van die situaties komt het aan op het vaststellen en wegen van de feiten en omstandigheden. Dit kan aanleiding geven tot discussie en onzekerheid.

In de volgende paragraaf staan vragen die een werkgever kunnen helpen om een goed beeld van de feitelijke situatie te krijgen.

2.1 Vragen om de feitelijke situatie vast te stellen

Bij het vaststellen van de relevante feiten spelen onder meer de antwoorden op de volgende vragen een rol.

2.1.1 Algemene vragen

Waaruit bestaat het wagenpark van de werkgever?

- Gebruikt de werkgever autos van derden, zoals deelautos of oproepautos?
- Waarvoor worden de verschillende autos gebruikt?
- Wie rijdt in welke auto?
- Welke personen of functies hebben een vaste auto van de zaak?
- Waarvoor worden de poolautos gebruikt en door wie?
- Is privégebruik van de auto toegestaan?
- Mogen werknemers de auto gebruiken voor woon-werkverkeer?
- Is er een autoreglement of iets dergelijks?
- Heeft de werkgever zicht op de aard van het feitelijk gebruik (privé of zakelijk) van de autos?
Zo ja, waaruit blijkt dat?
- Welke vastleggingen zijn er rond het privégebruik van de auto?

2.2.2 Vragen op werknemerniveau

- Is sprake van mogelijk gebruik van een vaste auto of van een poolauto?
- Mag de werknemer de auto uitsluitend tijdens werktijd gebruiken?
- Kan de werknemer de auto uitsluitend tijdens werktijd gebruiken?
- Kan de werknemer de auto uitsluitend gebruiken na een gerichte opdracht van de werkgever?
Zo ja, waaruit blijkt dit?
- Mag de werknemer de auto voor woon-werkverkeer gebruiken?
- Kan de werknemer de auto voor woon-werkverkeer gebruiken?
- Is er een schriftelijk verbod op privégebruik auto?
- Is er een mondeling verbod op privégebruik auto? Zo ja, waaruit blijkt dit?
- Kan de werkgever sancties opleggen bij overtreding van het verbod? Zo ja, welke en wanneer?
- Heeft de werkgever de laatste vijf jaren daadwerkelijk sancties opgelegd als gevolg van overtreding van het verbod op privégebruik? Zo ja, aan wie, waarom en hoe is de overtreding van het verbod op privégebruik ontdekt? Waaruit blijkt het een en ander, welke vastleggingen zijn er?
- Houdt de werkgever toezicht op naleving van het verbod? Zo ja, hoe, hoe vaak en waaruit blijkt dat?
- Houdt de werkgever of de werknemer handmatig een rittenregistratie van de auto bij?
- Heeft de werkgever of de werknemer een (gecertificeerd) digitaal ritregistratiesysteem?
- Wat doet de werkgever als er een boete binnenkomt voor een verkeersovertreding van de werknemer?

2.2.3 Specifiek bij poolauto's

- Hoe stelt de werkgever vast wie wanneer in welke poolauto heeft gereden?
- Heeft de werkgever een autovolgsysteem?
- Is er sleutelbeheer? Zo ja, wie geeft de sleutels en autopapieren uit? Onder welke voorwaarden?
Wie registreert dat?
- Is er een autoreserveringssysteem? Wat zijn de voorwaarden? Waaruit bestaat het toezicht?
Waaruit blijkt dit?
- Kan de werknemer de auto op zakelijke voorwaarden huren. Zo ja, hoe is dat geregeld?
(Zie ook de afspraak [Privégebruik Deelauto](#), die u kunt downloaden van [belastingdienst.nl](#).)

2.2.4 Specifiek bij gemengd gebruik (zakelijk en privé) van een auto van een derde (zoals deelauto's en oproepauto's)

Gemengd gebruik van een auto van een derde kan verschillend zijn vormgegeven. De fiscale gevolgen hangen af van de afspraken en de feitelijke uitvoering daarvan door de werkgever, werknemer en de aanbieder van de auto. Van belang daarbij zijn onder meer hoe de werkgever de aard van een rit aannemelijk kan maken en met wie en onder welke voorwaarden de werknemer een eventuele privérit afspreekt.

In een concreet geval kan een werkgever hierover afstemmen met zijn lokale inspecteur.

Om een goed beeld van de feitelijke situatie te krijgen helpen de antwoorden op de navolgende aanvullende vragen.

- Kan de werknemer zelf de auto voor privéritten reserveren bij dezelfde aanbieder?
- Vindt afrekening van privékilometers door tussenkomst van de werkgever plaats?
- Is de werknemer voor privéritten een zelfstandige contractpartij?
- Zou een willekeurige derde dezelfde auto tegen dezelfde voorwaarden voor een rit kunnen reserveren/huren?

3 Verbod op privégebruik van een ter beschikking gestelde auto

Bij een reëel verbod op privégebruik van een auto is de bijtelling privégebruik auto niet van toepassing. Daarmee tonen werkgever en werknemer aan dat de werknemer de auto op kalenderjaarbasis niet meer dan 500 kilometer voor privédoeleinden gebruikt. Het is daarbij van belang dat de werkgever aannemelijk kan maken dat:

- voor de werknemer een reëel verbod op privégebruik auto geldt;
- de werkgever voldoende toezicht houdt; en
- de werkgever passende sancties oplegt bij overtreding van het verbod.

Hiermee kan de werkgever de situatie eenvoudig toelichten bij vragen van de Belastingdienst. Bovendien voorkomt dit onduidelijkheid tussen de werkgever en de werknemer.

Schriftelijke vastlegging

Bij een reëel verbod op privégebruik past dat de werkgever dit schriftelijk vastlegt en dat de werknemer hiervoor tekent.

Toezicht

Bij een reëel verbod op privégebruik past dat de werkgever voldoende toezicht uitoefent op de naleving van het verbod, zodat hij kan nagaan wie wanneer in welke auto kon rijden of heeft gereden. Voor het houden van toezicht is niet vereist dat de werkgever een sluitende (al dan niet gecertificeerde) rittenregistratie bijhoudt, of laat bijhouden. Als de werkgever geen rittenregistratie bijhoudt of laat bijhouden kan hij op een andere wijze voldoende toezicht houden op naleving van het verbod. Bijvoorbeeld door aan het begin en eind van twee opeenvolgende werkdagen de tellerstand van de auto op die momenten te noteren en het aantal verreden kilometers te toetsen op het zakelijk karakter daarvan.

Maakt de werknemer gebruik van een poolauto zonder een sluitende rittenregistratie, dan kan de werkgever bijvoorbeeld met behulp van een voldoende sleuteladministratie zicht krijgen op wie wanneer in welke auto kon rijden of heeft gereden. Er is in ieder geval sprake van voldoende sleuteladministratie als

- de uitgifte en inname van de autosleutels en autopapieren geschiedt op basis van functiescheiding en daarbij wordt vastgelegd wie wanneer de sleutel van welke auto kreeg en inleverde, of
- de werkgever bij uitgifte en inname van de sleutels laat noteren: de tellerstanden van de auto en welke werknemer de sleutel kreeg en inleverde.

Aanvullend zou de werkgever de zakelijkheid van een rit kunnen beoordelen bij schademeldingen, boetes, tankbonnen op een ongebruikelijke plaats, of frequentie, of op een ongebruikelijk tijdstip.

Het zakelijke karakter van de rit kan een werkgever desgevraagd aannemelijk maken met behulp van bijvoorbeeld: agenda's, werkroosters of werkstaten, offertes, nota's etc.

Voldoende toezicht houdt ook in dat een werkgever een adequate invulling geeft aan het uit te oefenen toezicht. Onderdeel daarvan is dat hij het toezicht gericht intensificeert als een werknemer het verbod op privégebruik heeft overtreden. Constateert de werkgever dat de werknemer het verbod op privégebruik heeft overtreden dan zal hij niet alleen moeten beoordelen wat de fiscale gevolgen hiervan zijn, maar ook de in het vooruitzicht gestelde sanctie moeten toepassen.

Sancties

Bij een reëel verbod op privégebruik past dat de werkgever een verbod op privégebruik auto vooraf schriftelijk vastlegt. Als een werkgever zijn werknemer bij een eerste overtreding van het verbod daarop aanspreekt en bij een volgende overtreding een passende sanctie toepast, heeft dat verbod realiteitswaarde. Als de werkgever bij overtreding van het verbod niet de passende sanctie oplegt aan de werknemer, kan de Belastingdienst het standpunt innemen dat die werknemer en niet de werkgever de feitelijke beschikkingmacht had.

Als richtlijn voor de hoogte van een passende sanctie kan uitgegaan worden van de sancties zoals die zijn opgenomen in de voorbeeldafpraak voor een verbod op privégebruik voor een bestelauto, € 300 per overtreding en € 1 per verreden kilometer. De sanctie mag echter niet nietig of vernietigbaar zijn, bijvoorbeeld wegens strijd met de artikelen 7:650 en 7:651 van het Burgerlijk Wetboek. Uitsluitend het betalen van een zakelijke vergoeding voor privékilometers kwalificeert niet als een sanctie.

Directeur/groootaandeelhouder

De directeur/groootaandeelhouder heeft binnen de onderneming een bijzondere positie. Hij heeft de rol van werknemer, maar ook die van werkgever. Een verbod op privégebruik zal voor hem daardoor niet snel voldoende realiteitswaarde hebben. Dit is alleen anders als hij voor het privégebruik van de auto een positie binnen de onderneming heeft die overeenkomt met die van de overige werknemers. Zie in dit verband ook: HR 22 januari 2016, ECLI:NL:HR:2016:81.

4 Bijtelling privégebruik auto voor de autobranche

4.1 Inleiding

Als een werkgever een werknemer gelijktijdig twee of meer auto's ter beschikking stelt, moet hij het privégebruik per auto beoordelen.

Met name in de autobranche kan sprake zijn van wisselend gebruik van auto's. Hierdoor kan het moeilijk zijn om de grondslag voor de bijtelling privégebruik auto vast te stellen. In die gevallen kan een werkgever op grond van deze paragraaf de grondslag op een praktische manier vaststellen. In paragraaf 4.2 staat welke gegevens de werkgever in dat geval moet registreren en in paragraaf 4.3 staat op welke wijze de werkgever de bijtelling privégebruik auto dan kan berekenen.

Paragraaf 4.4 gaat in op de situatie waarin de werkgever aan de werknemer voor privégebruik een vaste auto ter beschikking heeft gesteld. Paragraaf 4.5 bepaalt wanneer de werkgever de bijtelling uiterlijk in aanmerking moet nemen. Paragraaf 4.6 beschrijft wanneer de Belastingdienst ervan uitgaat dat de bijtelling privégebruik auto niet van toepassing is. Ten slotte staan in paragraaf 4.7 aanwijzingen over het toezicht dat een werkgever kan houden en het bewijs dat is vereist om aan te tonen dat een auto niet meer dan 500 km voor privédoeleinden is gebruikt.

Deze handreiking is gemaakt voor werkgevers in de autobranche. Dat neemt niet weg dat andere werkgevers in gelijke gevallen ook gebruik kunnen maken van deze handreiking. In gelijke gevallen geldt deze handreiking ook voor directeuren-grotaandeelhouders (dga's).

4.2 Registratie van de auto's

De werkgever die deze regeling gebruikt om de bijtelling privégebruik auto te bepalen dient per dag de auto te registreren waarop hij de grondslag voor de bijtelling baseert, en waarom de grondslag op die auto is gebaseerd. De gereden kilometers hoeft hij niet te registreren.

De werkgever hoeft de auto's niet altijd per dag te registreren. Dat hoeft bijvoorbeeld niet als:

- de werkgever alleen wijzigingen registreert. Bij een wijziging van een auto registreert de werkgever die wijziging en past hij vanaf die dag de bijtelling toe op basis van de nieuwe auto.
- de werknemer een vaste auto heeft (zie paragraaf 4.4).

4.3 Bijtelling bepalen

De werkgever bepaalt de bijtelling privégebruik auto per dag. Dat geldt voor dagen waarop de werknemer een auto gebruikt én voor dagen waarop hij geen auto gebruikt. De bijtelling privégebruik auto per dag is $\frac{1}{365}$ van de bijtelling privégebruik auto op kalenderjaarbasis. Is sprake is van een vaste auto, dan hoeft de werkgever de bijtelling niet elke dag te bepalen (zie paragraaf 4.4).

Bij het bepalen van de hoogte van de bijtelling maakt de werkgever onderscheid tussen de volgende situaties:

1. De werknemer neemt na werktijd een auto mee.
2. De werknemer werkt niet, maar heeft wel een auto meegenomen.
3. De werknemer neemt geen auto mee.

Om te bepalen welke situatie van toepassing is, moet de werkgever de situaties in de volgorde doorlopen. Dat betekent dat situatie 2 pas kan gelden als situatie 1 niet van toepassing is en dat situatie 3 pas kan gelden als situatie 1 en 2 niet van toepassing zijn.

Heeft de werknemer meer dan één auto na werktijd meegenomen, dan moet de werkgever per auto beoordelen of de bijtelling privégebruik auto van toepassing is.

4.3.1 De werknemer neemt na werktijd een auto mee

De werkgever baseert de grondslag voor de bijtelling privégebruik auto op de auto die de werknemer aan het einde van de dag meeneemt naar huis.

Deze situatie geldt dus ook als de werknemer geen auto meeneemt, maar eerder wel een auto heeft meegenomen en die nog niet heeft teruggebracht (dus bijvoorbeeld ook in het weekend of tijdens ziekte).

Voorbeeld

Loontijdvak juni	Auto	Waarde auto	Grondslag	Bijtelling
1 t/m 5 juni	Auto 1	€ 30.000	$5/365 \times 22\% \times € 30.000$	€ 90,41
6 t/m 25 juni	Auto 2	€ 20.000	$20/365 \times 22\% \times € 20.000$	€ 241,09
26 juni	Auto 3	€ 35.000	$1/365 \times 22\% \times € 35.000$	€ 3,83
27 t/m 30 juni	Auto 4	€ 40.000	$4/365 \times 22\% \times € 40.000$	€ 96,43
Totaal				€ 431,76

De werkgever rekent over juni € 431,76 tot het loon van de werknemer.

4.3.2 De werknemer werkt niet, maar heeft wel een auto meegenomen

Op dagen waarop de werknemer niet werkt (bijvoorbeeld in het weekend, tijdens verlof of ziekte), baseert de werkgever de grondslag voor de bijtelling privégebruik auto op de auto die de werknemer als laatste heeft meegenomen en nog niet naar het bedrijf heeft teruggebracht.

4.3.3 De werknemer neemt geen auto mee

In de volgende twee gevallen baseert de werkgever de grondslag voor de bijtelling privégebruik auto op de auto waarop hij in de afgelopen twee maanden de grondslag het vaakst heeft gebaseerd:

- de werknemer heeft een auto ter beschikking maar hij heeft aan het eind van de werkdag geen auto meegenomen;
- de werknemer heeft in het weekend, tijdens verlof of ziekte geen auto.

Zijn er nog geen twee maanden verstreken, dan baseert de werkgever de grondslag voor de bijtelling op de auto waarop hij de grondslag in deze kortere periode het vaakst heeft gebaseerd.

Voorbeeld

Een werknemer rijdt op maandag na werktijd naar huis met auto 1. Op dinsdag rijdt hij met auto 1 naar het werk en na werktijd met auto 2 naar huis. Op woensdag laat hij auto 2 thuis staan. Hij fietst die dag. Op donderdag rijdt hij met auto 2 naar het werk en rijdt hij met een collega mee naar huis. Op vrijdag rijdt hij met zijn collega naar het werk en na werktijd gaat hij met auto 3 naar huis.

De werkgever baseert de grondslag voor de bijtelling privégebruik op:

Maandag	auto 1 (zie § 4.3.1)
Dinsdag	auto 2 (zie § 4.3.1)
Woensdag	auto 2 (zie § 4.3.1)
Donderdag	vaakst bijgetelde auto afgelopen twee maanden
Vrijdag	auto 3 (zie § 4.3.1)
Weekend	auto 3 (zie § 4.3.2)

4.4 Vaste auto

Als de werknemer steeds dezelfde auto ter beschikking staat, gaat de werkgever voor de bijtelling privégebruik auto uit van die auto. Als de werknemer voor zijn zakelijke ritten wisselende auto's van de werkgever gebruikt, maar voor privéritten een vaste auto gebruikt, mag de werkgever de grondslag voor de bijtelling privégebruik auto ook baseren op die vaste auto. Daarvoor is wel vereist dat werkgever en werknemer een afspraak maken over de vaste auto en die afspraak schriftelijk vastleggen.

Als de werknemer een vaste auto heeft, moet de werkgever dat eenmalig registreren in zijn administratie. Alleen als de werkgever met zijn werknemer afspreekt dat hij een andere vaste auto krijgt, moet hij dat registreren. Uit de administratie moet namelijk blijken op welke vaste auto de grondslag voor de bijtelling is gebaseerd. Op dagen waarop de werknemer de vaste auto niet kan gebruiken en een vervangende auto heeft, kan de werkgever de grondslag voor de bijtelling toch op de vaste auto baseren als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de werknemer kan de vaste auto om zakelijke redenen niet gebruiken. De vaste auto heeft bijvoorbeeld een onderhoudsbeurt of is door een klant meegenomen voor een proefrit;
- de werknemer gebruikt maximaal vijftien dagen per kalenderjaar een vervangende auto;
- de werknemer gebruikt een vervangende auto maximaal vijf aaneengesloten dagen; en
- de werkgever legt de gegevens van de vervangende auto vast en bewaart deze bij de loonadministratie.

Wordt niet aan deze voorwaarden voldaan, dan moet de werkgever de grondslag voor de bijtelling baseren op de vervangende auto.

4.5 Wanneer bijtellen?

Het kan voorkomen dat op het moment waarop een werkgever het loon betaalt, nog niet bekend is over welke auto's de bijtelling privégebruik auto gebaseerd moet worden. In dat geval mag de werkgever de bijtelling privégebruik auto over dat loontijdvak toerekenen aan het direct daarop opvolgende loontijdvak.

4.6 Geen bijtelling privégebruik auto

De Belastingdienst gaat ervan uit dat geen bijtelling privégebruik auto hoeft plaats te vinden als aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:

- Werkgever en werknemer komen schriftelijk overeen dat de werknemer autos niet voor privégebruik en woon-werkverkeer gebruikt.
- Bij overtreding van het verbod is de werknemer een boete verschuldigd van € 1 per kilometer en € 300 per overtreding. De boete mag niet strijdig zijn met de artikelen 7:650 en 7:651 van het Burgerlijk Wetboek.
- De werkgever heeft voor de door de werknemer gebruikte autos een vereenvoudigde rittenregistratie met daarin de volgende gegevens per rit:
 - het kenteken van de aut
 - de datum van de rit
 - het vertrek- en aankomstadres
 - het doel van de reis
 - De werkgever houdt voldoende toezicht op het verbod en op de vereenvoudigde rittenregistratie.

De werkgever houdt voldoende toezicht als hij in elk geval de volgende controles uitvoert:

- Hij controleert vier keer verspreid over het kalenderjaar van alle werknemers de vereenvoudigde rittenregistratie van een week. Bij deze controle vergelijkt hij de vereenvoudigde rittenregistratie bijvoorbeeld met agendas en werkroosters.
- Zodra de werkgever informatie van derden krijgt, zoals boetes of schademeldingen, vergelijkt hij deze informatie met zijn vereenvoudigde rittenregistratie.

4.7 Toezicht bijtelling privégebruik auto en geen bijtelling privégebruik auto voor de autobranche

4.7.1 Inleiding

Voor werkgevers in de autobranche die gebruik maken van de bovenstaande regeling gelden de onderstaande richtlijnen voor het toezicht dat zij moet houden. Verder in deze paragraaf aandacht voor het bewijs dat een werkgever of werknemer moet kunnen leveren om aan te tonen dat de werknemer op kalenderjaarbasis een ter beschikking gestelde auto niet meer dan 500 kilometer voor privédoeleinden heeft gebruikt.

4.7.2 Toezicht en bijtelling privégebruik auto

De werkgever moet ervoor zorgen dat uit zijn administratie voor elke werknemer per dag blijkt op welke auto de grondslag voor de bijtelling privégebruik auto is gebaseerd. Ook moet duidelijk zijn waarom hij de grondslag op die auto heeft gebaseerd (zie paragraaf 4.3).

De werkgever moet toezicht houden op de juistheid en volledigheid van de administratie.

Hij houdt voldoende toezicht als hij in ieder geval de volgende controles uitvoert:

- Hij controleert minimaal één keer per loontijdvak na werktijd welke autos afwezig zijn. Hij moet elke afwezige auto kunnen verklaren.
- Als de werknemer geen auto heeft meegenomen (zie paragraaf 4.3.3), controleert de werkgever of de grondslag voor de bijtelling daadwerkelijk is gebaseerd op de auto waarop de afgelopen twee maanden de grondslag het vaakst is gebaseerd. – Hij vergelijkt informatie van buitenaf, zoals boetes of schademeldingen, direct met zijn administratie.

4.7.3 Toezicht en geen bijtelling privégebruik auto, bewijs door werkgever

Als een werkgever wil bewijzen dat een werknemer een ter beschikking gestelde auto niet meer dan 500 kilometer voor privédoeleinden gebruikt, moet hij onderscheid maken tussen de volgende twee situaties:

- de werknemer neemt in een kalenderjaar op één of meer dagen na werktijd een auto mee;
- de werknemer neemt in een kalenderjaar op geen enkele dag na werktijd een auto mee.

4.7.3a De werknemer neemt in een kalenderjaar op één of meer dagen na werktijd een auto mee

De werkgever kan op de volgende manier bewijzen dat een werknemer een hem ter beschikking gestelde auto op kalenderjaarbasis niet meer dan 500 kilometers voor privédoeleinden heeft gebruikt:

- De werkgever heeft een rittenregistratie met daarin alle kilometers die de werknemer heeft afgelegd. In de rittenregistratie moet ook staan waarom de werknemer de auto op een gegeven moment niet meer gebruikt. Bijvoorbeeld omdat een collega de auto gebruikt, of een klant een proefrit met de auto maakt.
- De werkgever houdt voldoende toezicht op de rittenregistratie. Hij houdt voldoende toezicht als hij in ieder geval de volgende controles uitvoert:
 - De werkgever controleert minimaal één keer per loontijdvak na werktijd welke auto's afwezig zijn. Hij moet elke afwezige autokunnen verklaren.
 - De werkgever controleert de kilometerstanden van de auto's. Dit betekent dat hij bij ieder begin en eind van een periode van gebruik door de werknemer de begin- en eindstand van de kilometerteller met de rittenregistratie vergelijkt. Eindigt het gebruik van de auto door de werknemer doordat een klant een proefrit gaat maken, dan kan de werkgever de rittenregistratie met de proefritregistratie vergelijken. De klant keurt de begin- en eindstand van de kilometerteller goed door zijn handtekening en zijn naam en adresgegevens op het proefritformulier te zetten.
 - De werkgever controleert van alle werknemers de rittenregistratie vier keer verspreid over het kalenderjaar een week lang. Bij deze controle vergelijkt hij de rittenregistratie bijvoorbeeld met agenda's, werkroosters en proefritformulieren.
 - Zodra de werkgever informatie van buitenaf krijgt, zoals boetes of schademeldingen, vergelijkt hij deze informatie met zijn rittenregistratie.

4.7.3b De werknemer neemt in een kalenderjaar op geen enkele dag na werktijd een auto mee

De werkgever kan als volgt bewijzen dat een werknemer een hem ter beschikking gestelde auto niet meer dan 500 kilometer voor privédoeleinden gebruikt.

- Werkgever en werknemer zijn schriftelijke overeengekomen dat de werknemer de auto niet voor privédoeleinden en/of voor woon-werkverkeer mag gebruiken.
- De werkgever heeft een vereenvoudigde rittenregistratie met daarin de volgende gegevens per rit:
 - het kenteken van de aut
 - de datum van de rit
 - het vertrek- en aankomstadres
 - het doel van de reis
- De werkgever houdt voldoende toezicht op het verbod en op de vereenvoudigde rittenregistratie. Hij houdt voldoende toezicht als hij in ieder geval de volgende controles uitvoert:
 - Hij controleert van alle werknemers de vereenvoudigde rittenregistratie vier keer verspreid over het kalenderjaar een week lang. Bij deze controle vergelijkt hij de vereenvoudigde rittenregistratie bijvoorbeeld met agenda's, werkroosters en proefritformulieren.
 - Zodra de werkgever informatie van buitenaf krijgt, zoals boetes of schademeldingen, vergelijkt hij deze informatie met zijn vereenvoudigde rittenregistratie.

4.7.4 Toezicht en geen bijtelling privégebruik auto, bewijs door de werknemer

Als de werknemer een verklaring geen privégebruik auto bij de werkgever inlevert, dan laat de werkgever de bijtelling privégebruik auto achterwege. De werknemer is dan in beginsel verantwoordelijk voor het bewijs dat hij de auto op kalenderjaarbasis niet meer dan 500 kilometer voor privédoeleinden gebruikt. Dit is slechts anders als de werkgever weet dat de werknemer het bewijs niet zal kunnen leveren. In dat geval moet hij de bijtelling toch toepassen.

Met name in de autobranche kan sprake zijn van wisselend gebruik van auto's. Hierdoor kan het voor de werknemer met een verklaring geen privégebruik auto lastig zijn het bewijs te leveren dat hij de aan hem terbeschikkinggestelde auto niet meer dan 500 kilometer op kalenderjaarbasis voor privédoeleinden heeft gebruikt. De werknemer kan het bewijs leveren door een rittenregistratie van alle door hem verreden kilometers, waarbij hij bij iedere wisseling van auto de kilometerstanden in de rittenregistratie door de werkgever laat verifiëren met de tellerstand van de auto's en dit schriftelijk wordt vastgelegd.

4.7.5 Vastleggen van toezichtactiviteiten

De werkgever moet zijn toezichtactiviteiten en de uitkomsten daarvan schriftelijk vastleggen en bewaren bij zijn loonadministratie. Constateert de werkgever verschillen, dan kan dat betekenen dat hij zijn administratie moet aanpassen en dat hij zijn aangifte loonheffingen moet corrigeren. Doet hij dat niet, dan moet hij de verschillen kunnen verklaren.

